

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רצ"ז ע"ב

פרשת האזינו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רצ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מומם דהא כל הני תקונין לא משתכחי כדקא יאות. כתוב אחד אומר, (ישעיה נט) וילבש צדקה כשריו, וכתוב אחד אומר (שם) וילבש בגדי נקם תלבוש. אלא אמר רבי יצחק, וילבש צדקה, בזמןא דישאל זכאן. לא זכו, וילבש בגדי נקם וגו'.

תרגום לעברית

למדנו, אמר רבי יצחק, כל אלו התקונים וכל אלו הדברים נמסרו לקוצרי השדה. ולמדנו, רשעים כביכול עושים פגם למעלה. איזה פגם? כמו שכתוב, שחת לו לא בניו מומם, שהרי כל אלו התקונים לא נמצאים כמו שצריך. כתוב אחד אומר, (ישעיה נט) וילבש צדקה כשריו, וכתוב אחד אומר, (שם) וילבש בגדי נקם תלבש. אלא אמר רבי יצחק, וילבש צדקה - בזמן שישאל זכאים. לא זכו - וילבש בגדי נקם וגו'.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי מאי פגימותא. כמה דתנינן, דאבהן לא מסתפקין (ס'א מסתפקן) לאתברכא מההוא שקיו דנחלא. כל שפן בנין. כמה דאת אמר, שחת לו לא בניו מומם. מאי לו לא תרי זמני. אלא חד לעילא, וחד לתתא.

אמר רבי יוסי, מה הפגם? כמו שלמדנו, שהאבות לא מסתפקים (מסתפקים) להתברך מאותה ההשקפה של הנחל, כל שכן הבנים, כמו שנאמר שחת לו לא בניו מומם. מהו לו לא - שתי פעמים. אלא אחד למעלה ואחד למטה.

טקסט הזהיר

והיינו דאמר רבי שמעון, כל זמנא דחייביא סגיא בבעלמא, כביכול שמא קדישא לא מתברך בעלמא. וכל זמנא דחייביא לא סגיא בבעלמא, שמא קדישא מתברך בעלמא. הדיא הוא דכתיב, (תהלים קד) יתמו חטאים וגו', ברכי נפשי את יי' הללויה. אמר רבי אבא, מקרא זה ממש הוא, דכתיב שחת לו לא בניו מומם. מאן גרים לחבלותא דא. דור עקש ופלתול, בגין דאינון חייביא ודרא אשתכח הכי.

תרגום לעברית

וזהו שאמר רבי שמעון, כל זמן שהרשעים מתרבים בעולם, כביכול שם הקדוש לא מתברך בעולם. וכל זמן שהרשעים לא מתרבים בעולם, שם הקדוש מתברך בעולם. זהו שכתוב (תהלים קד) יתמו חטאים וגו', ברכי נפשי את ה' הללויה. אמר רבי אבא, מקרא זה ממש הוא, שכתוב שחת לו לא בניו מומם. מי גרים למום זה? דור עקש ופלתול. משום שאלו הרשעים והדור נמצא כן.

טקסט הזהיר

בגין כה בתר דאמר משה כל הני מלין, ואדכר שמא קדישא כדקא יאות, אמר ודאי צדיק וישר הוא, מלה בתקוניה. אבל שחת לו לא בניו מומם. מאי טעמא הכי. משום דאינון דור עקש ופלתול. אמר רבי יהודה, לו לא, כלומר לגרמיהו עבדין דא חייבין, דגרמין לאסתלקא ברכאן מעלמא. אמר רבי אבא, לו לא, הא אוקימנא והכי הוא. מה כתיב בתריה. הליי' תגמלו זאת, לשלמא גמול דא לקודשא בריהו הוא, על כל אינון טבאן דגרים לה, ועביד לקבלה.

משום זה, אחר שאמר משה כל אלו הדברים והזכיר השם הקדוש כמו שצריך, אמר, ודאי צדיק וישר הוא, דבר בתקונו. אבל שחת לו לא בננו מומם. מה הטעם כך? משום שהם דור עקש ופתלתל. אמר רבי יהודה, לו לא, כלומר לעצמם עושים כך הרשעים, שגורמים לפרכות להסתלק מהעולם. אמר רבי אבא, לו לא, הרי בארנו וכן הוא. מה כתוב אחריו? הלה' תגמלו זאת, לשלם גמול זה להקדוש ברוך הוא על כל אלו הטובות שגמרם לה ועשה עבורה.

טקסט הזהר

רבי אלעזר פתח, (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. זכאין אינון ישראל, על כל עמין עובדי כוכבים ומזלות, דאף על גב דארגיו קמי מאריהון, קודשא בריך הוא לא בעי לשבקא לון. דבכל אתר דגלו ביני עממיא, קודשא בריך הוא עמהון בגלותא. הדא הוא דכתיב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

תרגום לעברית

רבי אלעזר פתח, (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. זכאים הם ישראל על כל אמות עובדי כוכבים ומזלות, שאף על גב שהרגיו לפני אדונם, הקדוש ברוך הוא לא רוצה לעזב אותם. שבכל מקום שגלו בין העמים, הקדוש ברוך הוא עמם בגלות. זהו שכתוב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

טקסט הזהר

רבי אבא אמר, ואף גם זאת בהיותם.

תרגום לעברית

רבי אבא אמר, ואף גם זאת בהיותם.

תא חזי, כמה חביבותא דקודשא בריך הוא לגביהון דישראל, דאף על גב דגרמין למגלי
 ביני עממיא, שכינתא לא אתעדיאת מנהון לעלמין. דלא תימא דאינון בלחודדיהו
 בגלותא משתכחין. אלא ואף גם זאת עמהון משתכחין. הדא הוא דכתיב ואף גם זאת
 בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

תרגום לעברית

בא ראה כמה החביבות של הקדוש ברוך הוא כלפי ישראל, שאף על גב שגורמים
 לגלות בין העמים, השכינה לא סרה מהם לעולמים. שלא תאמר שהם לבדם בגלות
 נמצאים, אלא - ואף גם זאת, עמם נמצאים. זהו שכתוב ואף גם זאת בהיותם בארץ
 אויביהם וגו'.

טקסט הזוהר

למלכא דארגזי על בריה, גזר עליה עונשא לאתרחקא מניה, ולמיזל לארעא רחיקא.
 שמעך מטרוניתא ואמרה, הואיל וברי אזיל לארעא רחיקא, ושדי ליה מלכא מהיכליה,
 אנא לא אשבוק ליה, או תרוונא כחדא ניתוב להיכלא דמלכא או תרוונא כחדא ניתוב
 בארעא אחרא. לזמנין, פקיד מלכא על מטרוניתא, לא אשכחה. דהוות אזלת עם בריה,
 אמר, הואיל ומטרוניתא תמן, תרווייהו יתובון.

תרגום לעברית

למלך שהתרגז על בנו, גזר עליו ענש להתרחק ממנו וללכת לארץ רחוקה. שמעך
 המלכה ואמרה: הואיל ובני הולך לארץ רחוקה ומשליך אותו המלך מהיכלו, אני לא
 אעזב אותו. או שנינו כאחד נשוב להיכל של המלך, או שנינו כאחד נשב בארץ אחרת.
 לעתים פוקד המלך על המלכה, ולא מוצאה, שהיתה הולכת עם בנו. אמר: הואיל
 והמלכה שם, שניהם ישובו.

ובזמנא דפקיד קודשא בריה הוא למטרוניתא, פקיד לה בקדמיתא, ובגינה פקיד לבנוי. הדיא הוא דכתיב, (שמות ו) וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל וגו'. מאן גרים דאנא שמענא עקתהון. כביכול, מטרוניתא. דדכרנא לה. הדיא הוא דכתיב, (שמות ו) ואזכור את בריתי. וכתיב (שמות ב) ויזכור אלהים את בריתו. וכד קודשא בריה הוא יהדר לישראל מן גלותא, מה כתיב. (דברים ל) ושב יי' אלהיה את שבותה ורחמה, דא מטרוניתא. ועוד כתיב, (תהלים פה) רצית יי' ארצה שבת שבות יעקב.

תרגום לעברית

ובזמן שיפקד הקדוש ברוך הוא למלכה, פוקד אותה בתחלה, ובגללה פוקד את בניו. זהו שכתוב (שמות ו) וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל וגו'. מי גורם שאני שומע צרתם? כביכול המלכה. שאני זוכר אותה. זהו שכתוב (שם) ואזכור את בריתי. וכתיב (שם ב) ויזכור האלהים את בריתו. וכאשר הקדוש ברוך הוא יחזיר את ישראל מן הגלות, מה כתוב? (דברים ל) ושב ה' אלהיה את שבותה ורחמה. זו המלכה. ועוד כתוב, (תהלים פה) רצית ה' ארצה שבת שבות יעקב.

טקסט הזוהר

אמר רבי יהודה, הליי' תגמלו זאת, בגין דאתון דור עקש ופתלתול, אתון הויתון גרמין דתגלי זאת בגלותא. הליי' תגמלו זאת. דא הוא גמול דעביד עמכון, בכל אינון נימוסין דמצרים, בכל אינון אתון דעבד לכו, דא הוא גמול דאתון שלמין להאי זאת. מאן גרם לכו דא. בגין דאתון עם נבל ולא חכם, ולא מסתכלין בכל אינון טבן דעבד לכו עד השתא.

אמר רבי יהודה, הלה' תגמלו זאת, משום שאַתֶּם דור עקש ופִתְלָתֵל, אַתֶּם הַיִּיתֶם גֹּרָמִים שֶׁתִּגְלֶה זֹאת בְּגִלּוֹת. הלה' תגמלו זאת! זהו הגמול שַׁעֲשֶׂה עִמָּכֶם בְּכָל אוֹתָם מוֹפְתִים שֶׁל מִצְרִים, בְּכָל אוֹתָם אוֹתוֹת שַׁעֲשֶׂה לָכֶם, הַזֶּהוּ הַגְּמוּל שֶׁאַתֶּם מְשַׁלְמִים לְזֹאת הַזֶּה! מִי גֵרָם לָכֶם זֶה? מִשּׁוּם שֶׁאַתֶּם עִם נָכֹל וְלֹא חָכָם, וְלֹא מְסַתְּפָלִים בְּכָל אוֹתָן טוֹבוֹת שַׁעֲשֶׂה לָכֶם עַד עַתָּה.

טקסט הזהר

הַלֵּלִי' תִּגְמְלוּ זֹאת, דָּא שְׂכִינְתָּא. וְהָא אוֹקִימָנָא מְלִי, דְּתַנִּינָן, ה' א' דְּבִהַבְרָאָם, (בראשית ב) זַעֲיָרָא. ה' א' דְּבִהַלֵּי' רַבְרָבָא. וְהָא אֶתְמַר דְּתַנָּא, אִמַּר רַבִּי יְהוּדָה, ה' א' דְּבִכָּל אֶתְר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִקְרִי אִם. וְתַרִּי עֲלֵמִין נִינְהוּ, דְּכַתִּיב, (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהָא תַנִּינָן בְּרָזָא דְקָרָא, (במדבר כח) בְּשִׁמּוֹן כְּתִית רַבִּיעִית הָהִין.

תרגום לעברית

הלה' תגמלו זאת - זו השכינה. וְהַרִּי בְּאַרְנוֹ הַדְּבָרִים, שְׁלַמְדָנוּ, אוֹת ה' א' שֶׁל בְּהַבְרָאָם (בראשית ב) - קִטְנָה. ה' א' שְׂבִהַלָה' - גְּדוּלָה. וְהַרִּי נְתַפְאָר שְׁלַמְדָנוּ, אִמַּר רַבִּי יְהוּדָה, ה' א' שְׂבִכָל מְקוֹם - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִקְרָאת אִם. וּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת הֵם, שְׂכָתוֹב (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהַרִּי לְמַדָנוּ בְּסוּד הַפְּסוּק, (במדבר כח) בְּשִׁמּוֹן כְּתִית רַבִּיעִית הָהִין.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רצ"ח ע"א) ◆

טקסט הזהר

תַּנָּא רַבִּי יְהוּדָה אוֹמַר, בְּכִמָּה אֶתְרִי אֶסְתַּפְלֵנָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אַעֲדִי

לְמַדְנוּ, רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת הִסְתַּכַּלְתִּי שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִסִּיר אֶהְבְּתוֹ מֵהֶם מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם הָיוּ, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּינִיָּהֶם, שֶׁכָּתוּב (ויקרא כו) לֹא מֵאֲסָתִים וְלֹא גְעֻלָּתִים לְכַלֵּתָם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם. אַתֶּם דּוֹקְא, בִּינִיָּהֶם עִמָּהֶם, לֹא סָר מֵהֶם לְעוֹלָמִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.